

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/37/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812207173
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8812207173.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlady Simkovej v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/XX, XXX XX W., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 1.541,36 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 5C/305/2012-92 zo dňa 11.11.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 95,29 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku na účet JUDr. Ambróza Motyku, advokáta.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd žalobu zamietol, žalovanej náhradu trov konania nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 573,14 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 1.541,36 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania. Vedľajší účastník na strane žalovanej vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku.

Skutkový stav posúdil jednak podľa ust. § 52 ods. 1 až 3, § 53 ods. 1 a 4, § 54 ods. 1 a 2, § 39, § 100, § 101, § 111, 503, § 504, § 506, § 558 Občianskeho zákonníka, ako aj podľa § 2 písm. a) a § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z.z o spotrebiteľských úveroch.

V danej veci bolo preukázané, že medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu bola uzatvorená zmluva o úvere, pričom k postúpeniu pohľadávky došlo v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Zmluva mala charakter spotrebiteľskej zmluvy.

Vedľajší účastník na strane žalovanej vzniesol námietku premlčania. Prvostupňový súd pri skúmaní námietky premlčania neprihliadol na dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorú žalovaná podpísala dňa 13.08.2010, pretože ju vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku. Zistil, že táto dohoda je pripravená formou predtlaču žalobcom. Žalobca sám vyhľadal žalovanú v mieste jej bydliska. Takýto úkon mohol byť vykonaný žalovanou bez náležitého oboznámenia sa s jednotlivými ustanoveniami dohody, k zaviazaniu sa k ďalším povinnostiam a súčasne k vyvolaniu právnych následkov vyplývajúcich z príslušných právnych predpisov, ako je napr. predĺženie premlčacej doby na uplatnenie práva žalobcu, o ktorom žalovaná nemala vedomosť.

Premlčacia doba uplynula dňa 10.06.2011 t.j. po 3 rokoch od zosplatnenia úveru 09.06.2008. Žalobca podal žalobu na súde až dňa 18.07.2012, preto v dôsledku vznesenej námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, prvostupňový súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol prvostupňový súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď právo na ich náhradu priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej a to za 4 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 29.05.2013, účasť na pojednávaní dňa 07.08.2013 a 11.11.2013) 4x 71,37 eur + 1x 7,63 a 3x 7,81 eur režijný paušál + 57 eur cestovné náhrady + 95,52 eur DPH.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa preskúmal a podľa § 220 O.s.p. tento rozsudok zmenil tak, že vyhovie žalobe v plnom rozsahu. Uplatnil si trovy prvostupňového ako aj odvolacieho konania, ktoré vyčíslil.

Namietal, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože dohoda o uznaní dlhu je dohodou platnou, spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon pre platnosť takejto dohody ustanovuje a jej právnym následkom je plynutie novej 10-ročnej premlčacej doby priamo zo zákona. Žalovaná si bola pri podpisovaní dohody vedomá svojho existujúceho záväzku, v súlade s dobrými mravmi a svojím svedomím chcela dlh uhradiť a slobodne sa rozhodla uzavrieť dohodu, v zmysle ktorej jej bol povolený dlh uhradiť v splátkach. Nebude figurovať v databázach neplatičov a môže tým zlepšiť v budúcnosti svoje postavenie pri žiadosti o úver. Predmetná dohoda neobsahuje žiadne zložité a ani zavádzajúce právne formulácie a jej obsah nie je rozsiahly, aby sa s ním nemohla žalovaná oboznámiť. Z vykonaného dokazovania nie je zrejmé, prečo túto dohodu súd označil za nekalú obchodnú praktiku. Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky 23Cdo 1201/2009, podľa ktorého aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno chápať ako ochranu ľahkomyselnosti a nezodpovednosti spotrebiteľa.

Vo vzťahu k výroku o trovách vedľajšieho účastníka žalobca uviedol, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (ďalej len „Združenie“) musí byť samé z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, o to viac, že má v radoch svojich členov aj osoby, ktoré majú evidentne právnické vzdelanie. Navyše má možnosť požadovať určenú podporu ministerstva. S poukazom na viaceré rozhodnutia krajských súdov uviedol, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nie sú účelne vynaložené.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Vedľajší účastník na strane žalovanej vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov, z ktorých vyplýva, že záver súdu prvého stupňa o tom, že Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je nekalou obchodnou praktikou žalobcu. Taktiež poukázal na množstvo rozhodnutí, kde súdy konštatovali účelnosť trov právneho zastúpenia Združenia. Preto žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a uplatnil si trovy odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 95,29 eur (71,37 eur odmena + 8,04 eur režijný paušál + 15,88 eur DPH).

Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 10 ods. 1 O. s. p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p., vo veci bolo nariadené verejné vyhlásenie rozhodnutia, kedy čas a miesto verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo na úradnej tabuli súdu oznámené dňa 11.04.2014 a zistil, že prvostupňový súd pri rozhodovaní v prejednávanej veci postupoval správne. Správne zistil skutkový stav veci, správne aplikoval právne predpisy a správne vo veci aj rozhodol. Ani po podaní odvolania žalobcom nebolo zistené, že by prvostupňový súd vo svojom konaní a rozhodovaní pochybil. Odvolací súd sa stotožňuje s presvedčivými a správnymi závermi rozhodnutia súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Len pre ozrejmienie celej situácie a správnosti prvostupňového rozsudku odvolacím súdom je potrebné uviesť, že prvostupňový súd správne odôvodnil rozhodnutie súdu prvého stupňa, keď v odôvodnení konštatoval, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je neplatná. Ide o formulárovú dohodu, teda dohodu pripravenú formou predtlačky, kde si žalovaná osobitne nevyjedнала podmienky a nemohla obsah tejto dohody žiadnym spôsobom ovplyvniť. Navyiac, je potrebné uviesť, že takto formulárovú dohodu je možné kvalifikovať ako nekalú obchodnú praktiku, ktorá je zakázaná a napĺňa všetky znaky uvedené v článku 5 ods. 2 nariadenia č. 2005/29/ES, čo už bolo súdmi viackrát judikované (viď napr. rozsudok Okresného súdu Humenné č. k. 5C/5/2013-22 zo dňa 25.02.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/103/2013 zo dňa 27.08.2013 a iné). Prvostupňový súd podrobne vyhodnotil preskúmanú dohodu a jednoznačne stanovil jej neplatnosť. V tejto časti rozhodnutie prvostupňového súdu je náležité aj odôvodnené v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p..

V dôsledku skutočností, že táto formulárová dohoda je vyhodnotená ako absolútne neplatná z dôvodu nekalej obchodnej praktiky, pre posúdenie, či uznaný záväzok je záväzkom uznaným podľa § 558 Občianskeho zákonníka alebo podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka je pre ďalšie posúdenie nároku žalobcu právne bezvýznamné, preto v tejto časti odvolanie žalobcu považuje odvolací súd za nedôvodné a odvolacie dôvody za právne bezvýznamné k predmetu posúdenia nároku prvostupňovým súdom. Pre ďalšie posúdenie veci vzhľadom na to, že táto dohoda je absolútne neplatná, nemá právne posúdenie dohody o uznaní záväzku žiaden vplyv, pretože táto dohoda nezakladá žiadne práva ani žiadne povinnosti pre svoju absolútnu neplatnosť, teda ani premlčacia lehota na nenahrádza novou 10-ročnou lehotou.

Potom správne postupoval prvostupňový súd, keď skúmal uplatnený nárok žalobcu vo vzťahu k pôvodnej zmluve o úvere s právnym predchodcom žalobcu zo dňa 12.11.2004. Vzhľadom na to, že v priebehu konania bola vo veci vnesená námietka premlčania, správne sa zaoberal prvostupňový súd touto námietkou ako primárnou otázkou a až pokiaľ by bol zistil nedôvodnosť tejto námietky, bol by sa zaoberal meritórne uplatňovaným nárokom zo strany žalobcu. Uvedený procesný postup súdu prvého stupňa je v súlade s doterajšou súdnou praxou a zásadou hospodárnosti konania. Prvostupňový súd zistil, že nárok je premlčaný, premlčanie riadnym spôsobom odôvodnil.

Z oznámenia právneho predchodcu žalobcu (v spise na č.l. 60) vyplýva, že zmluva bola ukončená ku dňu 09.06.2008, čo žalobca v priebehu konania (a ani v podanom odvolaní) nenamietal. Žaloba bola podaná až 18.07.2012, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej doby v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. Záver súdu prvého stupňa o premlčaní uplatneného nároku je preto správny.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal neúčelnosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom, je potrebné skonštatovať, že samotný žalobca je silná spoločnosť, ktorá vymáha množstvo pohľadávok, pričom disponuje právnym oddelením a navyiac, dáva sa zastupovať advokátskou kanceláriou, teda vo vzťahu k žalobcovi je namiesto otázky účelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia (aj žalobca si v tomto konaní uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia). Vo vzťahu k žalovanému táto účelnosť je jednoznačne daná už aj z charakteru vedľajšieho účastníka.

Z článku 47 ods. 2 Ústavy SR vyplýva, že každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

Aj skutkovo jednoduchej a po právnej stránke menej zložitej veci je akceptovateľné aplikujúc ust. § 47 ods. 2 Ústavy SR, aby bol účastník zastúpený advokátom. Takéto trovy konania sú účelne vynaložené už aj s poukazom na výsledok sporu vo vzťahu k žalovanému.

V prejednávanej veci nie je možné aplikovať vo vzťahu k trovám vedľajšieho účastníka ust. § 150 O. s. p., pretože neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu citovaného zákonného ustanovenia.

Odvolací súd zistil, že v prejednávanej veci išlo všetko o trovy advokáta vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, ktoré boli vynaložené účelne.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorá si však trovy odvolacieho konania neuplatnila a tiež vedľajší účastník na jej strane, ktorý si trovy odvolacieho konania riadne uplatnil a aj vyčíslil. Preto mu patrí právo na náhradu trov odvolacieho konania. Tie pozostávajú z trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu vo výške 71,37 Eur podľa § 13a ods. 1 písm. c), režijného paušálu vo výške 8,04 Eur (§ 16 ods. 3 AT) a 20% DPH vo výške 15,88 Eur. K náhrade trov vedľajšieho účastníka v celkovej výške 95,29 Eur (71,37 Eur + 8,04 Eur + 15,88 Eur) zaviazal odvolací súd v odvolacom konaní neúspešného žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.